

धर्मे गुरो तदभावात्" दीधितुः शक्यतावच्छेदकत्वं
विषयतावच्छेदकत्ववत् गुरुधर्मस्यापि स्वीकृतमाकरे ।
अवच्छेदकत्वनिर्गति स्त्री रघुनाथशिरोमणिकृते अवच्छेद-
कतापदार्थनिर्णायके अनुमानखण्डान्तर्गते ग्रन्थभेदे ।
अवच्छेद्य त्रि० अव+छिद्-गण्यत् । १ छेदनाहं २ अवधार्यं
विशेषणीये ३ अवच्छेदाहं च पदार्थे यथा दण्डत्वे नावच्छेद्या
घटादिकारणता घटत्वे नावच्छेद्या घटप्रतियोगिता ।
अवजय पु० अव+जि-अच् । पराजये "येनेन्द्रलोकावजयाय
हम्" रघुः ।
अवज्ञा स्त्री अव+ज्ञा-अङ् । "अनादरे । आत्मन्यवज्ञां शिथि-
लोचकार" रघुः । "गत्यर्थमन्यतेर्दे चेष्टावज्ञयोः" रुग्णः ।
"अविज्ञावज्ञेयं परितपति नोज्ञैरपि बुधम्" उद्भटः ।
अवज्ञात त्रि० अव+ज्ञा-क्त । १ अनादरे २ तिरस्कृते ३ कृतावमाने च
अवज्ञान न० अव+ज्ञा-भावे ल्युट् । १ अवमाने २ तिरस्कारे
३ अनादरे "इक्षितं तदवज्ञानात् विद्धि सर्गलमात्मनः" रघुः
अवज्ञेय त्रि० अव+ज्ञा-कर्मणि यत् । १ अनादरणीये २ तिरस्कृत्यै
"विप्रा हि क्षत्रियात्मानोनावज्ञेयाः कदाचन" वा० सू० ।
अवट पु० अव+अटन् । १ गच्छे, २ क्रूमे, । "रक्षसां गतसत्त्वानामेष
धर्मः सनातनः । अवटे ये निधीयन्ते" रामा० । "भूतौ-
दनो निवेद्यश्च स्तम्भापकारिणोऽवटे" सुश्रु० । "अवटेऽप्यव-
नयति" शत० ब्रा० । ३ देहस्य निम्नस्थाने कण्ठमूलादौ
च "अवटश्चैवमेतानि स्थानान्यत्र शरीरके" वा० सू० ।
"शरीरे यः अवटः कश्चिन्निर्देशः कण्ठमूलकत्वादि" मिता०
४ ऐन्द्रजालिकजीविकावति च गंगा० यज् आवट्यः । अव-
टभवे त्रि० । [आधारे ल्युट् । नरकभेदे नरकगण्डे विवृतिः ।
अवटनिरोधन पु० अवटे गच्छे निरुध्यतेऽत्र अव+नि+रुध
अवटि स्त्री अव+अटि । १ गच्छे २ क्रूमे च वा ङीप् अवटीत्यपि ।
अवटीट त्रि० अवनता नासिका प्रा० स० नतार्थे नासायाः
टीटादेशः अर्थ आदित्वाद् । (खांदा) नतनासिके जने ।
अवटु पु० अव+टीक-सित्वा० ङु । १ गच्छे, २ वृक्षभेदे, ३ क्रूमे च ।
४ यीवापञ्चाङ्गागे, ५ यीवाया उन्नतभागे च स्त्री ४ देहस्य
निम्नदेशे "अवटश्चैवमेतानि स्थानान्यत्र शरीरके" इति
वा० सू० । पाठान्तरम् "अवटावथ हन्तोश्च प्रगृह्योन्न-
मयेर्जरम्" सुश्रु० । न० त० ५ वटुभिन्ने पु० ।
अवटुज पु० अवटौ जायते जन-ङ ७ त० । शिरःस्थचरमकेशे
घाटास्थकेशे "रागवानवटुजेष्ववकष्य" माघः ।
अवटोदा स्त्री न० त० अवटस्य कूपखोदकमिव उदकमस्याः
उदादेशः । भारतवर्षीये नदीभेदे ।

अवडङ्ग पु० अवगतो डङ्गः शब्दो यस्मात् । हठस्थाने जटा० ।
अवडीन न० अव+डी-भावे क्त । अवरोहणरूपे पक्षिगतिभेदे ।
अवत पु० अव+अटच् वेदे पु० टस्य तः । अवटरूपे कूपादौ
निरु० "सिक्तमवतम्" ऋ० १, १३०, २ "अवतमवटमिति"
भा० "अवते न कोशम्" ऋ० ४, १७, १ ई ।
अवतंस पु० न० अव+तन्स-घञ् । १ कर्णपूरे, २ शिरोभूषामेदे
च । "कक्षावतंसद्विगुणाच्छतम्" "स्वाङ्गनक्षोभचक्षाव-
तंसाः" "गणा नामेरुद्रावतंसाः" इति च कुमा० ।
अवतंसित त्रि० अव+तन्स-क्त । भूषिते "समदनमवतंसिते
ऽधिकस्यम्" माघः । वा अङ्गोमे वतंसितोप्यत्र ।
अवतमस न० अवततं व्याप्तं तमः प्रा० स० अच् समा० ।
व्याप्तान्धकारे । "अवतमसमिदायै भास्वताभ्युदयेन"
माघः ।
अवतरण अव+तृ-भावे ल्युट् । तीरादिप्रदेशात् १ जलाद्य-
वगाहादर्थमवरोहणे २ अन्यरूपेण प्रादुर्भावे "अंशावतरणम्"
भा० आ० प० । वस्तुमात्रस्य स्वस्थानात् ३ अवरोहणे (नामा)
"स्तन्यावतरणे चैव ज्वरोदोषैः प्रवर्तते । स्त्रीणास्य-
प्रजातानां स्तन्यावतरणे च यः" सुश्रु० । अवतीर्यते येन
करणे ल्युट् । नद्यादेः सोपानादौ ४ तीर्थे ।
अवतरणी स्त्री अवतरति ग्रन्थोऽनया अवतृ करणे ल्युट् ।
ग्रन्थप्रस्तावार्थं प्रथममुपोद्घातरूपायां सङ्कतौ (आभास)
इत्याख्यायां २ परिपाद्याश्च स्वार्थे कन् अवतरणिकाप्यत्र ।
अवतान पु० अव+तन-घञ् कर्मणि घञ् । १ सन्ताने
२ अधोमुखे ३ लताप्रताने च "लताशतैरवततामवतान-
शतैस्तथा" रामा० ।
अवतार पु० अव+तृ करणे घञ् । १ तीर्थे, (पुष्करिण्यादेः सोपा-
नपङ्क्तौ) "रुद्धे गजेन सरितः सरुवाऽवतारे" माघः ।
भावे घञ् । २ प्रादुर्भावे "नवावतारं कमलादिवोत्पलम्" वा
भूत्परीवादमवावतारः" इति च रघुः ३ देवानामंशानेश्वशेन
प्रादुर्भावे च । "अवताराह्यसंख्येया" इत्युक्तेः तेषां
बहुत्वेऽपि प्राधान्याद्दृश्यैव विष्णोरवतारा शास्त्रप्रसिद्धाः यथा
"मत्स्य" "कूर्मविराहश्च नरसिंहोऽथ वामनः । रामो रामश्च
रामश्च बुद्धः कल्की च ते दश" पुरा० सुखड्मालायां तु प्रकृतेरेव
एते अवताराऽङ्गताः प्रकृतिर्विष्णुरूपान् पुंरूपश्च महेश्वरः । एवं
प्रकृतिभेदेन भेदास्तु प्रकृतेर्देशः । कृष्णरूपा कालिका स्यात्
रामरूपा च तारिणी । वगला कूर्ममूर्तिः स्यात् सीतो
धूमावती भवेत् । विष्णुमस्ता नृसिंहः स्याद्विराहश्चैव भैरवी ।
सुन्दरी जामदग्न्यः स्यात् वामनो भुवनेश्वरो । कमला